

Terwijl de Bank er over waakte den geldomloop binnen redelijke grenzen te handhaven, zette ze tevens de geleidelijke versterking van haar goudvoorraad voort. Zoo werden wij er toe gebracht met de Société des Mines d'or de Kilo-Moto en andere Belgische koloniale vennootschappen, regelingen te treffen die ons, practisch gesproken, hun algeheele voortbrengst waarborgen. Wij hebben met die hulpbronnen alleen geen genoegen genomen en dan ook een ruim beroep gedaan op de wereldmarkt van het gele metaal.

— 19 —

Van 25 November 1926 af bezaten wij de 30% goud ons bij de wet opgelegd. Onze metaalvoorraad bedroeg op dien datum fr. 3.100.923.459,46

Op 22 December 1927 was er goud in kas voor » 3.592.155.064,49

Zegge eene vermeerdering van . . » 491.231.595,03

Sedertdien is dat bedrag nog aangegroeid en de handelswaarden waarover de Bank, te Londen en te New-York namelijk, beschikt, stellen haar in staat haren metaalvoorraad nog te vermeerderen, zoodra de behoefte daartoe zich zou doen gevoelen.

In deze voorwaarden is het Uitgifte-instituut bij machte zijn banknoten tegen goud uit te wisselen. De omzethaarheid van de Belgische munt is dus ten volle gewaarborgd.

Daar tegenover is het nuttig er op te wijzen dat de Bank geen goud moet aankopen dan binnen de grenzen van de bij de wet opgelegde metaalreserve. In andere omstandigheden oordeelt ze oppermachtig of de munttoestand al dan niet goudaankoop zou vereischen. De ervaring leert dat die vrijheid van handelen heel en al redelijk is. Het Uitgifte-instituut heeft niet geaarzeld goud aan te koopen wanneer de stand van den wissel zulks vergde, maar het staat de Bank altijd vrij haar uur te kiezen, daarbij rekening houdend met de gesteldheid der internationale markt.

Gedurende het verlopen dienstjaar en vooral tijdens het tweede halfjaar, heeft de doorzichtige politiek door de Federal Reserve Banks in de Vereenigde Staten gevolgd het opnieuw samenstellen van den goudvoorraad der Euroneesche centrale banken in de hand gewerkt.